

השלמה מההשמטות (סימן ו)

המלכות מושכת את הנפש ונכללת בתוכה

דְּכַתִּיב תוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה, דִּהְהוּא חַיָּה עֲלָאָה

שהארץ שהיא המלכות תוציא נפש מהבינה העליונה. **וּבְגִין דִּהְיָאֵי**

נֶפֶשׁ חַיָּה אֵי הֵי קְדִישָׁא עֲלָאָה ולפי שנפש חיה זו היא קדושה ועליונה,

כּד אַרְעָא קְדִישָׁא מְשַׁכָּא לָהּ בְּגוּוּהָ וְאֶתְפְּלִילַת בָּהּ,

כְּדִין קָרִינָן לָהּ נְשָׁמָה לכן כאשר המלכות הנקראת ארץ הקדושה מושכת

אותה לתוכה והיא נכללת בה אז אנו קוראים לה נשמה לפי שהיא נמשכת מאור הבינה

שהיא בחינת נשמה.♦

אדם ההולך בדרך התורה והמצוות הנשמה נדבקת בו והוא אהוב לפני

הקב"ה

וְתָא חַיִּי, בְּכָל זְמַנָּא דְּבַר נֶשׂ אָזִיל בְּאוֹרַח קְשׁוּט בא וראה,

כל זמן שהאדם הולך בדרך האמת בדרך התורה והמצוות, **וּפּוֹמִיָּה**

וְלִישָׁנִיה מְמַלְלָן מִיִּלִּין קְדִישִׁין בְּעֲלוֹתָא, בְּאוֹרֵייתָא ופיו

ולשונו מדברים דיבורים קדושים בתפילה ובתורה. **הֵאֵי נְשָׁמָתָא אֶתְדַבְּקַת**

בֵּיהּ, רְחִימָא הוּא דְּמֵאֲרִיָּה זו הנשמה נדבקת בו ואהוב הוא להקב"ה.♦

כְּמָה נְטוּרִין נְטוּרִין לִיָּה מְכָל סְטָרִין כמה מלאכים הסובבים אותו

לשומרו מכל הצדדים. **רְשִׁימָא הוּא לְטָב לְעֵילָא וְתַתָּא** רשום הוא

ל טוב למעלה ולמטה **וְשְׂכִינְתָא קְדִישָׁא שְׂרִיָּא עֲלוּי** והשכינה הקדושה

הלימוד היומי

לע"נ מרים בת עמומה ויעחק ברוך ע"ה

שורה עליו. וְדָא הִיא דְסִלְקָא לְעֵילָא וּמְמַלְלָא קַמֵּי מַלְכָּא
 קְדִישָׁא וּנְשִׁמָּה זו היא שעולה למעלה ומדברת לפני הקב"ה ומבקשת לפניו כל
 בקשותיה וְעֵילָא בְּכָל תְּרַעִין וְלִית דִּימְחֵי בִידָהּא וּנְכַנְסַת בְּכָל
 הַשְּׁעָרִים וְאִין מִי שִׁימַחָה בִידָהּ. וְעַל דָּא אֶתְקַרֵּי רוּחַ מְמַלְלָא וּלְכַן נִשְׁמָה
 זו היא הנקראת בתרגום 'רוח המדברת'. דָּהּא כָּל שְׂאָר נַפְשָׁתָא (נַפְשָׁתָאן)
 לִית לוֹזן רִשׁוֹ לְמַלְלָא קַמֵּי מַלְכָּא בְּרַ הָאֵי כִּיּוֹן שְׂכַל הַנְּפֹשׁוֹת אִין
 להם רשות לדבר לפני הקב"ה חוץ מנשמה זו.

אדם הנוטה מדרך התורה ומדבר לשון הרע דרכו של הנחש הקשה השכינה
 מסתלקת ממנו

וּבְזַמְנָא דְאִיהוּ אֶסְטִי אֹרְחֵי וְשִׁפּוֹתִיהּ וְלִישְׁנִיהּ
 מְמַלְלָן מִיְלִין בִּישׁוּין אבל כאשר האדם נוטה מדרך התורה

ושפתותיו ולשונו מדברים דיבורים רעים של לשון הרע וליצנות ונבלות הפה ח"ו,
 שְׂכִינָתָא אֶסְתַּלְקַת מִנֶּיהּ וְנִשְׁמָתָא קְדִישָׁא אֶתְעַבְרַת
 מִנֶּיהּ וְלֹא אֶתְדַבְּקַת בֵּיהּ הַשְּׂכִינָה מסתלקת ממנו והנשמה הקדושה עוברת
 ומסתלקת ממנו ואינה נדבקת בו. וּמַסְטְרָא דְחֻוּיָא בִישָׁא תְקִיפָא
 אֶתְעַר רֹחָא חֲדָא דְשָׂט וְאֹיִל בְּעַלְמָא ומצד הנחש הרע החזק
 שבקלי' מתעורר רוח אחד המשוטט והולך בעולם, דְלָא שְׂרִיָּא אֶלָּא
 בְּאַתְרֵי דְקְדוּשָׁה עֲלָאָה אֶסְתַּלְקַת מִתַּמְּנָן שאינו שורה אלא במקום
 שהקדושה העליונה נסתלקה משם והוא שורה על האדם ומטמא אותו ופוגם בשרו ומראה

פניו. וְאֲנֹנִי מִלֵּין סֶלְקִין לְאַתֶּר דְּחֻיַּיא בִישָׁא, דְּכֻלָּא
 לְאַתְרֵיהּ אֶתְהַדָּר וְאוֹתָם הַדִּיבּוּרִים הַרְעִים שְׁדִיבֵר הָאָדָם כּוֹלָם עוֹלִים לְמִקּוּם
 הַנַּחֵשׁ הַרְעַ וְהַקְלִי' כִּי כָל דְּבַר חוּזֵר אֶל מִקּוּמוֹ וְהַדִּיבּוּרִים הַרְעִים מַחְזֹרִים וְהוֹלְכִים אֶל הַרְעַ
 וּמִצָּא מִין אֶת מִינוֹ. וּבִשְׁעָתָא דְּסֶלְקִין, כֻּלָּא מַכְרִיזִין וְאֹמְרִין
 וּבִשְׁעָה שְׁעוֹלִים אוֹתָם הַדִּיבּוּרִים לְמַעְלָה כּוֹלָם מַכְרִיזִים וְאוֹמְרִים אֶסְתְּלִקּוּ
 סוּחְרֵינִיה דְּמִלָּה בִישָׁא דְּפִלְנִיא. פְּנֹן אֶתֶר לְאַרְחִייה
 דְּחֻיַּיא תְּקִיפָא הַסְתַּלְקוּ מִסְבִּיב דְּבוּר הַרְעַ שֶׁל פְּלוּנִי פְּנֹן מִקּוּם לְדַרְכּוֹ שֶׁל הַנַּחֵשׁ

הַקְּשָׁה.

על ידי ששומר פיו ולשונו הוא שומר מצרות את נפשו

וְהָיָא נְשָׁמָה סֶלְקָא בְּכַסּוּפָא, בְּעָאקוּ דְּכֻלָּא וְאוֹתָהּ הַנְּשָׁמָה
 הַקְּדוּשָׁה שֶׁמִּסְתַּלַּקַת מִמֶּנּוּ עוֹלָה לְמַעְלָה בְּבוּשָׁה וּבִצְרָה גְדוּלָה. וְלֹא
 יִהְיֶין לָהּ אֶתֶר לְמִלְלָא כְּמִלְקָדְמִין וְלֹא נוֹתְנִים לָהּ רְשׁוּת לְדַבֵּר
 לְמַעְלָה כְּאִשֶּׁר הִיָּה בְּתַחִילָה שֶׁהִיָּתָה יְכוּלָה לְדַבֵּר וּלְבַקֵּשׁ בְּקִשׁוּתֵיהּ בְּזִמְנֵי שֶׁשָּׁמֵר הָאָדָם פִּי
 וּלְשׁוֹנוֹ. וּכְדִין חֻיַּיא אֲזִדְמֵן וְכֹד הָיָה מְלָה בִישָׁא סֶלְקָא
 בְּאוּרְחִין יְדִיעָאן וְאִז מִזְדִּמֵן הַנַּחֵשׁ אֲצִלוּ לְפִי שֶׁכְּשֹׂאוֹתוֹ הַדְּבוּר הַרְעַ עוֹלָה
 בְּדַרְכִים הַיְדוּעוֹת אֶל מִקּוּם הַקְּלִי' וְשָׂאֲרֵי קַמֵּי דְּחֻיַּיא תְּקִיפָא וְעוֹמֵד שֵׁם
 לְפָנֵי הַנַּחֵשׁ הַחֹק כְּמָה רוּחִין מִתְעַרִין בְּעֵלְמָא כְּמָה רוּחוֹת רַעוֹת
 מִתְעוֹרְרוֹת בְּעוֹלָם וְרוּחָא נִחְתָּא מִתְהוּא סְטָרָא, וְאֲשַׁבַּח
 דְּתִהוּא בְּרַ נֶשׂ אֶתְעַר לִיָּה בְּמִלָּה בִישָׁא וְרוּחַ אַחַת יוֹרֶדֶת מֵאוֹתוֹ

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

לע"נ מרים בת עמומה ויעחק ברוך ע"ה

צד הרע ומוצאת את האדם שהעיר אותה בדיבורו הרע. **וְהָא רוּחָא מְמַלְלָא**
קְדִישָׁא אֲתַעְבְּרַת מְנִיה ורואה אותה הרוח שרוח המדברת הקדושה עברה
 ונסתלקה ממנו, **כְּדִין שְׂרִייא עֵלוי וְסָאיב לִיה** מיד שורה עליו ומטמאת
 אותו, **וּכְדִין הוּא סָגִיר וְאֲתַפְגִּים בְּבִשְׂרִיה בְּחִיזוּ דְאַנְפּוּי**
בְּכֻלָּא ואז הוא נעשה מצורע ונפגם בבשרו במראה פניו ובכל גופו. **וְעַל דָּא**
כְּתִיב ועל זה כתוב (משלי כא) **שׁוֹמֵר פִּי וּלְשׁוֹנוֹ שׁוֹמֵר מְצָרוֹת**
נַפְשׁוֹ ולא כתוב שומר עצמו מצרות אלא נפשו. **נַפְשׁוֹ וְדָאי** כי על ידי ששומר
 פיו ולשונו הוא שומר מצרות את נפשו ודאי, **הָהִיא דְהוּא מְמַלְלָא**
אֲתַעְבְּרַת מִשְׂתּוּקָא בְּגִין מְלוּלָא בִישָׁא כי אם אינו שומר את
 פיו ולשונו אז נפשו המדברת נעשית משותקת ואינו יכולה לדבר בגלל הדיבור הרע הזה
 ו**כְּמָה דְעוֹנְשָׁא דְבַר נֶשׁ בְּהָאי**, **בְּגִין מְלָה בִישָׁא** וכמו
 שעונשו של אותו אדם בצרעת בשביל דיבורו הרע, **כְּדִ עוֹנְשִׁיה בְּגִין מְלָה**
טָבָא (דַּאֲתֵי לִידִיה דִּיכִיל לְמַלְלָא וְלֹא מְלִיל) כך גם הוא נענש על זה שיכל לדבר בזמן
 הזה דברי תורה וקדושה או דברי תוכחה ומוסר לשומעים דבריו ולא דיבר, כי הנפש
 הקדושה נתקנה בשביל דבורי הקדושה ואם אינו מדבר אותם הוא פוגם בה ח"ו ונענש על
 כך: (עד כאן מההשמטות).

כל זמן שהנשמה הקדושה דבוקה באדם הוא אהוב לקב"ה

תָּא חַיִּי, בְּכָל זְמַנָּא דְהָאי נִשְׁמָתָא קְדִישָׁא, אֲתַדְבַּקַת
בִּיה בְּבַר נֶשׁ בא וראה, בכל זמן שהנשמה הקדושה דבוקה באדם.